

אברהם ר' כהן חורש (נולד ב-כ"ז)

ירך כוכב מיעקב אל תקרי כוכב אלא כוכב ר' ע' כד דוח החם ליה להדרן
בר כזוביא הוה אמר והוינו מלכיא משיחא א' אל' הונגן בן הורגת עקיבא
יעלו עשבין בלחריד וערזין אונן בא' א'ר יותון (פסולות ז') דוקל קלעיקב'
אלף וחמש קיבוד גאנטן טבנינס אירק רבווא בעני אדים ישמעוני
אלף וחמש קינותה דמי צרין על ביטו והיה שס נס כזוביא והו לו באחים
אלף סקטיעי אצעען שלחו לו הכתבים עד פטי אתה שעשת לישראל
בעלי מופין אמר להם והיאן יבריך א' אמרו לו כל מי שאינו עוקץ או
פלבןן אל יכתב באנטרכטיה שלך' והוא לו מאתים אלף בפאנ ומפאנ
ובשעה שהוו זצאנן למלוכה ההו אופרים לא הסעוד ולא הכסיך' הדא
הוא דרכטיב (פסולות ז') הלא אתה אלהים ניחתנו ולא תצא אלהים
בצבאותינו ז' נטה הוה עשה בנזוביא היה טקסבל אבנוי בליטרטרא
באגד מאכובותין ווועגן גוזרג פטן במתה נפשות וועל זה א' עקיבא
פרק' שלש שנים וטחנתה הקוף אדריאנוס קיסר לבירר והוא שע' דפי
אלעוז המוציא עסוק בשקו ובתעניינה וכבל ים ווומ מתבלל ואומד רבש' ע'

אָמֵן כְּלֹת אַיִלָּה חֲמִרָּה

(5) לאן יצלה אל דצמבר שנסאלך נפשיים קרייך לצלחות איזט
ומזקמים" וקצתן קברים געולס או פניה מותים" ובויאז
קברים אלויי" – אין סקר אף, שעריך רבוי צדיקא חכם גודל
טנקאי פאנקה קינה, והתוא מנה נולא קלוי" של פנ'ויאקא פלאני"
ו תוא הנה אומר קלוי שווה פטלך נפשיים, ודקה הוא וכך
המקם דורז שהוא פטלאן נפשיים עד שנברג בפונתוי, פון
שזבונג – נזעך לךם שאינו, נלא פטלאן קבוצ עכבים לא אוח ולע'
ומוחץ. וצער פקברים בכח הם: שפטורה כאות חיקם ומאנטיטין
לעוזלים ולעוזלים עוזלים, ואין מוסיקין ערילקס ולא גורץין מנטיס
[נאם] לא חקליט עד פה, או גרביג, קידוש שאינו זיין
שחכתייה צליו תונה, ובכרי הוא קבל מלכי כית זוד פאלטקי
ומטקרים, שמחו. ולא עטמידו פהאייה אלא לנשות בול בעיינ
שגעטר: וטנ-טנטקיליטים יכשלהן לזרוף בעם, זילדר וילען עד
עת קין, כי עוד למונדר ווילען לאן? כה' מילוטין ב' י' ג' ג

ט הוּא הַוְרָגֶן בְּחֵם עֲד ששִׁקְעָן הכֹּסֶם בכֹּסֶם ערְ הוּמְטוּמוֹ וחוּחוֹ ההָדָם פנִילְגָּל אבָּנִים של אבָּבִים כאָה והַחֲלָל בבַּיִם ארְבָּעָה מילִין ; ואָסְ תאמֵר שקוֹרֶה לים והַלָּא רתְּחַזֵּק מן היָם אהַרְבָּעָה מילִין . וכְּרָם גדוֹלָה דתִּיחַ לוּ לאַהֲרֹנָאָנוּ שטָבָונָה עשָׂרָה מילָה שטָבָונָה עשָׂרָה טל במִן טבְּבִיאָה לצִיּוֹרִי והַקּוֹפֵן גדוֹר מהַהֲוֵי בתְּרָה ווְ גדוֹר עלִימָה שקְבָּבוֹן ערְ שעַפְרָה מלָךְ אהָדָה גדוֹר עלִימָה וקְבָּרוֹן . ירְ הוּנְאָה אמָר ים שנְזִירָנוּ הרְוֵיָה בתְּרָה נקְבָּעהָ החָטָבָה והַפְּתִיבָה . החָטוּבָה שלָא הסְרִירָה והַפְּתִיבָה שנְתַנוּ לקְבָּורהָ . החָטָבָה ושְׁדָוָס שנָגַה עשְׁתִיבָה בתְּרָה אהָדָה הרְוֵיָה ולְכָהָה נהַחֲבֵת על שהַחֲלִין גדוֹת לחַוּמָן בבֵּית ההַקְדִּשָּׁה .

הנִזְבֵּן כַּא כַּא וְעַל-

שנוגע עשר אלף זוגים כיו' / רוכב המפרשים הבינו את הדרישות כפושטם וכתבו כמה וכמה דבריוס למסכום מPsi מה אירע בך לתלמידיך ר' עקיבא. אכן, רב שרווא גאון באגרתו נזעב שהאה שמה. שמותנו הוא תלמידיך ר' עקיבא. ולפי זה קשו הדרישות במלחתה לר' עקיבא שיחזור בראתו עתה). וכבר הגדהior כי בinalg עניין זה והנו בעניין מענה. אבלות בימות שבן פסח בכארועתנו. והויל שלפי מכוורת הגאנזים פסקו מלימות בוטם ליג' בעומר. لكن אין נהיגים ביטם והרולוון.

אברהם נחנכה מושה חקן לישראל רוכש
הן בשעה שירד להם מן יוזען החן להר
בר כרמל איזראלי שונכט לאזרחותו של מושה
תקין בונה ושולש רוח חקן על ישראל
עתק עעל ירושלים עיר רוח ויליאם
יכלון התגלו החקות הטובות מכם בטה
תקנות מגנו והויר כירה ואברהם בר מהן
אתה הוות מערת הדון בירר ללבקר
תגונ נזינה רצחן והם בטוב החופ שאל
הרשות והמשב שננתן לשליטה:

איסנת בוכלה זה ג' →

אברה רב בשייטת עיינלה דבש לאחסן מציאו
התקבנה ישיבת קויסר מתרם לאושוויז
אברה לאפריש שערור להוציא בזבב אליך אברה זל
אברה לאודיש שערור להוציא בזבב אליך הורה
התקבנה בזבב זטט שערוד לדרות על כל
קונקורדיין תילן של רלבית אמר לפניו
ברשלע גאנזערן מלך נסיך אודיש ורץ
ויסכ בעספין עטמנה שורת ואלה הוועז
הון קומיסטר חטאש בת כוון שטעה לרבר
ויאחר אברה לוחמלזורי רובי מינץ אמר להן
הלה להלע פצעני עטשישת דתוז חוץ
וואו לאפע הקברת אברה לאפער רבטן של
וילט שייל זטט כוות ואהו עטן דוחע זעיג
אברה לו שוקן בר עלה מיטחנשה פבי אברה
לאפער רבטן של עולע הרוואויב תורה הנאנ
שבו אברה לאפער הוועז [אַפְּרָוִיךְ] חור אנטוינו
ראאה שטיקעלן בישד בעקביל אברה לאפער
רבט עז ערוה והשא אל שוקן זטט
עליה בפערתבנה לאפע **אברה זטט**

וְתַשֵּׁחַ בָּאֵכְ-קַטְבָּה דִּכְרִים אֶרְעָו בּוֹי : נְגַע עַל יְקָרָאֵל
בְּמַרְכָּר שְׁלָא וְקָסָו לְאַרְצָי , וְקָרְבָּה כְּנִיתָי קְרָאָשָׂוָה
וְעַנְהָהָי , וְגַלְכָּהָ צִיר בְּדוֹלָה וְקַיְמָר שָׁקָה וְסִי הָאַלְפָיָם
וְרַקְבָּוֹת טִישָׁרָאָל וְהַיָּה לְקָסָ קָלָךְ דְּרוֹלָי וְרַמְוָי כְּלִי-שָׁרָאָל וְגַרְוָלָי
סְקָעָמִים שְׁחוֹגָא קָלָךְ קָשָׁוֹי . וְמַפְלָקִיָּה הָרָוְטִים וְגַעֲרִיָּה
כָּלָס וְהַיְתָה צְרָה בְּדוֹלָה כָּמו חַרְבָּן יְהִת סְמָקָהָשָׁי . כָּאַסְמָהָי

אחרון: שניים עשר

ריבורלה מהו מילקה רעה. – **מַיִהְיוֹן** אמר רב נחמן: אסכברה.

20 May 2004

תלמודי ר' עקיבא
מיהו וכמי ה Pero נאה כי
ילמידי הרבשים של ר' עקיבא
מתן גואם ממנה אלם רב
שרארנו גאון באנדרתו
החותומות וטובי ייה וה
ישעיהו – ישעיהו
מלומחה שנימנו לזרותם
מדברים אלה יראה כי המודר
הוא בפניך בר בוכנא. שר
עקבאותך כי בלהלעתו רנה
מסתכל כי תקלידי ע' עקיבא
נמנע עם חווילו טל שר בוכנא.
ועם ע' יוניכי המרד שיענין
באכזריות מתוך שפכוותך זם
רבבה החשומו נס ה-.

הלאומית, הינה הפעעה של קדושה. מיטריות כפף להגדלת המורה והאדරתמה, ומסירות נפוץ על תקומה של מלכות ישראל - אהת חן. דודזון טהור גדלתו נמרה, השתחף רכש עקדאה, אך עם תלמידיו במלחה נגד הרומאים. על אף העובדה מהרוכות וחאנדרות של חסדים אחרים - והוא בעמדת קחן רקם אנטיגון, אך בגד הדרון, לא יכול היה שולחן ברברא.

8

מצטרג של רבב עקיבא המנוחה, שחיי מתחזרת עכשוו בזמנם עמלות הישעה, להיות לנכד לאור עוזם, התהבות ומסדרות לחזק כל חזון של אודלה ותחיה לפוטאל ואירועו. וזהו קא טפנגי שהחיזר בשעה נכסל, גבר כוכבא נפל ועمر נפל ישראל בחבונת קיינטן הלאומית, ובఈינט אנד כד תורת אמת אשר פגעה קידוש ניכרין תרד לה, והההן הלא נכסל, ולא קידוש פוטאל עודה, ולא קידנס לחם ישראל טלחנת קידומן וגאנחן עד דורך חרדיין ועד כבללי. מאמרי הראייה 202.

הנְּצָרָה

ומפרש המהירושאי בחידושי אגדות שהמינו דימה הכנסת
ישראל לאלמנה ושומרת ים שלחץ לר היכם ואינית ווקפה לו עז,
ארכברא אסורתו לו לעולם, כיון שלא בנה שוכ לא יבנה, ועל זה השיב ר' ג' ז
דרורי חילץ מכם כתבי, דעתן והחילצה הפוטרת והאוסרת. וUPI דברי המין
שכנעת ישראל נקראת חילוצה יהוה עם ישראל בן חילוצה אשר לא תבנה
עד לעולם, וזה הרמן כיצד העדים נעשים זוממים, אוינו עדים נעשים
זוממים ודוברי שקר, האמורים מעמידים אנו באיש פולני היודע שהוא עם
ישראל שכן גורשו ובן חילוצה הו, אלו עדים נעשים זוממים עיי' עדים
נאמנים שהheid לו הקב"ה, כדכתיב וاعידה לי עדים נאמנים שישיב את
שברתו עמו וזה יגלה לעין כל זו, כי עדות שקר דברו אשר אמרו שברש
או ללו' הקב"ה לבנסת ישראל, ולא ישיב אותה עם בניה עוז. ועל עונש
הכופרים בגיןה אמר אין אמורים יעשה זה בן גורשה ובן חילוצה התהוו
אלא לוקה,

גסרים אשריר מסכת מכוח שנקנכת בעדים וממים שכופרים בוגראלה, ויצאת בעדים נאמנים על נחמת צוין וגואלות ישראל במחיה בימינו אמן

סלה

ר' בון רב כהירגה טכילים תוך במנזרות שבאמם יונתן
ויהי נחטיבם גולן חיל קצינדי עזם קדושה לאנשי
ויליהו ריש מילא' מוד קבלת הפהורה. וכית' ממנהו
מגניות וזכר' יהו' קון פמיהו עכשווין לרוטן צל
מקום. דבאייה עז' פ' וה' ו' יונתן מיחסים קון
סבב מיחסים קון שוניאת הנימיות. כהו קון יונ' על
יעיס' אלו ר' כה' מיחסות ההיינס' וגון' יונ' הנימיות
ויליאנס' גומלה כה' יונ' יונ' ר' לאן סבב גללו' מושבי'
ר' וגורי נאכלו נב' סכט' נבנאות. הכללן צל' טים'ס
אל' ל' לאס נב' סבב' גול' מה. והואים גללו'
טס'ין טראק' כה'טן גול' לאט' טס'ין איה'. ואולר
יע' לא' שוניאן' קון' גולן' וולון' מוד' טריאן'. ס' לא' גול'
גולד' טריאן'. לאן גול' גול' דע' קון' האג' קיטס' דרכ'
ויליאנס' לגס' עט'ו' מלה' גול'בנאות' עט'ו' גול' נבנאות'
ויליאנס' ויל' האג' גול' גול' טו'ו' קון' גול'בנאות' גול'
כט'ו'ו'ו' ביט'ס' לאן' קון' קוז' נול'ס' מהג'ג'ה' טה'ה' צ'
סעל' רק' כה' לא' אט'ג' הפל'ו'ו'ו' ומי' גומל'ס'
ה' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

כדי עזיבתנו הוא מופיע "טני" למשה רכינו, כפי שמוסעד בగמרא, שםשה דרכינו
אברה לפקח? "ברוגר של עולם", יש לנו אסם צה' וגאות גות' תוכה על דוד"
(1). ואכן ח"ד מוסדים לנו לדעתם מועיטה: "ברוגר של גונגלי למטה
ברוגר לרבך עקיבא הכהן" (2). הנה עקיבא הכהן מדורות רבי נזיר
ארעפניים טנה (3), רבי נזיר לדורות ענקית בדורות, ונעשה ראש ישובו לפניו
תלמידים (4), בוגרים רב שמעון בר ירמיה, רב טרייד דודד ברודולו
התנאים באומה קדופה. هذا טבר נפוץ על כל בוגר תקופה בישורין, עד שנדרו
על קדוש השם על ידי ר' יונה מטביהו, בוגר המגדרה, לו נזיר-קדרות עלי קדרות
תורה (5). רבי עקיבא, נשמתו היה עטם מדורות ר' קדרות-נזיר-קדרות, ולבוכ'
(6) כל מושם שפה אליליא רביב עקיבא (6). "סתם מתניתין רב אדר, סתם
תודסמא רב נחמה, סתם פרהארובין גליה הוויה, סתם ספדי רב שמעון,
ובוגר אליליא רביב ע' קיבנא" (7).

גושא כלאי של בר כוכבא

ל' – של הלאומיות הישראלית (10), והערוף הוא ותלמיידיו לתנועה המרד, תנ' ב' של כלאי של גבר כוכבא" (8). כפ' שוכב הרמ"ס, והוא קרא עפ' ב' כוכבא "זרע כוכב-מילוק" (9). תפלתו של גבר, ודודו כוכב ה' כמה שטועניין, הדרואים בכדי עקיבא תפלמידיו, חיזקיאים בעלהם שעטרפו כלוחמתם דרמשת את גבר רומיון – טלית מתחור תורה – היה סלפן, הלמגידו הדר תלמידיו ישבה, עזיקים וקדושים, גדולי תורה ואמרכה. לעומת זה ג' – גבר כוכבא של דבר ייחום אפיקו לירג' בספרו לרבות אשומות, שמאור את רבי עקיבא נפשו נגב גזרות הגדרים על גדר מתחור תורה, בcli' שער עם התפזרות לאורתית. – גם פ' ביא נבדגד לחרב רומב"ש שריף עקיבא היה גושא לכין של גבר כוכבא. אלא דורך מתהדר גדולות בתרורה, מתהדר נפשו לפקום חמורה, בדרגת קודש קודש, ממשנה הכרת הקושא

Digitized by srujanika@gmail.com

ונגה בתחילת דבריו המסתכתא: כיצד העדים נועשים וממים מעדין זו
באיש פלוני שהורא בן גירושה או בן חלוזה חתמי, אלא לוקה
חולזה, אין אומרים רם לזרי וענש הכהפרים בגאליה, על דרך מה
ארכביים. יש למזויא רם לזרי וענש הכהפרים בגאליה, על שורתם אשר שלחו
שאמר הנביא ישעה כי אמר ה' כי זה ספר כריתות אלכם ונירש דברים אלו
ונגיד הן בעוניותכם נמחרתם ובפשעיםכם שלחחים אלכם. ונירש דברים אלו
על דאמר ר' זעיר כל מקום שיגלו ישראל שכינה שנקרת נסכת ישראל
גלויה עמהם. והנה והוא כדוגמת אם נשלהה עם בנייה מכיפה המלה. ויש
בזה שני אופנים או שהמלך כעס על הגבירה וגרשה עם בנייה יהודית זה
סמן שלא יושב אליה עוד ולא יתיירא עם בנייה, או שהמלך כעס על בני
על שחתאו כנגדו ושלחם מעיל פניו. ועל יוצובם לכל פגע ולכל רעל, שלח
המלכה האוחוכה לו עטמות לשמרם ולהוירום למטוב, וזה סמן להם עירוזה
להחותרים לביהם, כין שודאי לא יעובי את המלכה לעלם. ואכן והשנוי
ענץ גלויה השכינה עם ישראל כדאיתא בזוהר ויקול ובנמה ודכתא. וזה
באמור הנביא להמתיאים מן הגלואה או ה' ספר כריתות אלכם אשר
שלחויה, וכי אלכם גרשוי הלא בפשעיםכם שולחה אלכם לחותם לכט
לאוامتן, וזה לכם לאות שלא אעזוב אתכם לעולם, דלו עזובתי אתכם לא
הייחרי שלוח אמכם האוחוכה לי, ואשר לא חטאנו נגדינו עטמות. וכן הכהפרים
בגאולה אומרים על שם ישראל שכן גירושה הוא שנתרגרשה אמר, וזה
ען לאות שנעזב לעולם, וכן אומרים שכן חלוזה הוא, על פי מה דאמרין
יבמות וזה פ' אמר ליה האי מינא לר' ג' עמא דחלייך ליה מריה מיניה
רכחיב בצאנם וכברם ילכו לבקש את ה' ולא ימצאו חלץ מהם, אל' שוטה
מי כתיב חלק להם, מהם כתיב, ואילו יבמה; וילצוא לה אהון מיד' ממשא
ישע בר בון צדוק.

שעונה של המונת בהחלה עצמיה רבי עקיבא הוא שדרש על כל קורן וקוריון תילים של הלכות, והוא שהכיר את ערך של האומה בכללה, וככה לאלהרים בכל צורותיהם שהיא מטהלה בהם, אפילו בגבורה וגופתיה שללה ירע' בחקלאך. עמר, ונושא כלו של בן כווגבא אליי עצמה ממנו ישועה ליישואל. מסר נפשו על נטילת דם, ויצאת נשמהו באחד. הוה איש היישראלי בעומק יסדי ובונמי, לмерות מה שהוא בן גרים בחוץינוינוו, והוא הכח המפני נגד נקיות השם. של בן האשה היישראלי, אחת היהתו ופרסמה הכתוב, ואזהה הקורהה שלום לכל, וגוטלה המן ודבירים והומיה וסורתה. שלומיות בת דבריו וניצו' במחנה בן היישראלי ואיש היישראלי עד אשר פורש המשפט. וכל קרני רשותים א' דעת חומרמנה קרני צדייק.

14. NY 2000-2001